

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 15T/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9522100124
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2022:9522100124.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica samosudcom JUDr. Petrom Pulmanom LL.M. na hlavnom pojednávaní dňa 25. mája 2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

G.. C. R. , nar. XX.XX.XXXX v D. - E. E., trvale bytom E. U. D. XXXX/XX, D. - H.
je vinný, že

dňa 26.11.2020 v čase 08.27 hod. v meste Poprad, na ulici Banícka 803/28 v Nemocnici a.s. Poprad dal počas lekárskeho vyšetrenia primárke rehabilitačného oddelenia (ktorá je za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona stíhaná v inom konaní, pričom o jej vine a treste doteraz rozhodnuté nebolo) v jej ambulancii bielo-ružovú darčekovú tašku, v ktorej bola fľaša šampanského vína nezistenej značky za to, že ho ako pacienta zaevidovala s tým, že na tomto základe mu v budúcnosti navrhne kúpeľnú liečbu, súčasne mu vystavila potvrdenie o lekárskom vyšetrení bez uvedenia dátumu,

teda

inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo poskytol úplatok,

čím spáchal

prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k peňažnému trestu 200,- € (slovom dvesto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace.

odôvodnenie:

Dokazovaním na hlavom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný G.. C. R. dňa 26.11.2020 v čase 08.27 hod. v meste Poprad, na ulici Banícka 803/28 v Nemocnici a.s. Poprad dal počas lekárskeho vyšetrenia primárke rehabilitačného oddelenia v jej ambulancii bielo-ružovú darčekovú tašku, v ktorej bola fľaša šampanského vína nezistenej značky za to, že ho ako pacienta zaevidovala s tým, že na tomto základe mu v budúcnosti navrhne kúpeľnú liečbu, pričom mu súčasne vystavila potvrdenie o lekárskom vyšetrení, na základe jeho žiadosti bez uvedenia dátumu, kedy sa konalo.

Obžalovaný G.. C. R. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť nevinný. Na ozrejenie situácie uviedol, že je lekárom so 45 rokmi praxe v kúpeľníctve, z toho 35 rokov v riadiacich funkciách. Pracoval

ako primár fyziatrie, balneológie a liečebnej rehabilitácie v sanatóriu Tatranská Kotlina. Tiež bol členom dozornej rady Asociácie slovenských kúpeľov. Počas svojej praxe vyšetril desiatky tisíc ľudí a pripadá mu absurdné, že by niekoho potreboval uplácať v súvislosti s prípadnou kúpeľnou liečbou pre svoju osobu. Od G.. R. nepotreboval žiadnu pomoc, pretože návrh na kúpeľnú liečbu si mohol podať aj sám, čo následne, po tom, ako mu bolo vznesené obvinenie aj urobil a poisťovňa tento návrh akceptovala. Jednoducho si chcel dať do poriadku svoj zdravotný stav, absolvoval viacero odborných vyšetrení. Jediné, čo G.. R. mohla urobiť, keď sa k nej dostavil bolo, že ho zaevidovala ako svojho pacienta. Predložil jej lekárske správy a ona ho dala do evidencie. Nakoniec aj z obrazovo-zvukového záznamu podľa neho vyplýva, že jej povedal, že od nej nič nechce, len aby ho zaevidovala do systému. Obžalovaný dal do pozornosti, že ak počas rozhovoru s G.. R. okrajovo spomenuli aj kúpeľnú liečbu, tak v tom čase bola pandémia ochorenia COVID 19 a kúpeľníctvo riadne nefungovalo. Návrh na kúpeľnú liečbu môže vystaviť neurológ, ortopéd, rehabilitačný lekár, reumatológ, alebo všeobecný lekár na základe odborných nálezov. Obžalovaného by sa týkala kúpeľná liečba pacientov „B skupiny“, ktorí si hradia ubytovanie, stravu a poisťovňa hradí liečebné procedúry. Nemal teda žiadny dôvod na nejaké okľuky. Fľašu šampanského lekárke odovzdal ako kamarátske gesto, pretože 3 týždne pred tým, ako ju navštívil, oslavoval životné jubileum, nebolo to z dôvodu, že by od nej očakával poskytnutie nejakej nadslužby v súvislosti s poskytnutím lekárskej starostlivosti.

Pokiaľ ide o potvrdenie o vyšetrení bez uvedenia dátumu, išlo o výmenný lístok, ktorý by bolo možné použiť na ospravedlnenie neprítomnosti v práci, tzv. P-čko, ktorý lístok v konečnom dôsledku nikdy nepoužil, nakoľko z dôvodu pandémie bola dňa 4.12.2020 prerušená činnosť kúpeľov, v ktorých pracoval a k otvoreniu prevádzky došlo až v marci 2021.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listinné dôkazy, pričom oznámenie Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. zo dňa 31.03.2021 (č. l. 45-61), preukazuje, že obžalovanému bola G.. R. dňa 26.11.2020 poskytnutá zdravotná starostlivosť.

Z listín predložených obžalovaným (kópia návrhu na kúpeľnú starostlivosť č. l. 108, oznámenie o schválení úhrady kúpeľnej starostlivosti č. l. 109-110, súhlas s úhradou kúpeľnej starostlivosti č. l. 111, lekárske správy č. l. 112-114), indikačný zoznam pre kúpeľnú starostlivosť č. l. 115-121) vyplýva, že obžalovaný bol osobou, ktorá mohla v jeho prípade podať návrh na kúpeľnú starostlivosť podľa predpisov VZP a.s., teda aj pre seba, čo aj urobil, že návrh podal a tento bol schválený, pričom má kúpeľnú liečbu absolvovať v Kúpeľoch Piešťany a.s.

Prečítané boli aj prepisy obrazovo-zvukových záznamov a bola oboznámená fotodokumentácia (č. l. 36-43) z ambulancie primárky rehabilitačného oddelenia Nemocnice a.s. Poprad G.. C. R. z 26.11.2020. Tieto obrazovo-zvukové záznamy boli vyhotovené a zabezpečené na základe príkazu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. 3Ntt- 93/2020-1008-V-ŠTS-BB. Zo vzájomného rozhovoru obžalovaného a primárky je možné prijať záver, že sa dobre poznajú a obžalovaný sa na vyšetrenie k nej dostavil preto, aby ho ako pacienta zaevidovala. Súčasne jej predložil lekárske správy z jeho odborných vyšetrení, z ktorých vyplývala dôvodnosť jeho kúpeľnej liečby. Z postupu obžalovaného a obsahu ich rozhovoru je možné vyvodiť, že mal záujem, aby mu bola z jej strany v budúcnosti navrhnutá kúpeľná liečba, ktorú plánoval absolvovať spolu s manželkou. Počas tohto úkonu obžalovaný primárke odovzdal bielo-ružovú darčekovú tašku, v ktorej bola fľaša šampanského vína. Že išlo o fľašu šampanského vína vyplýva z reakcie primárky, ale aj z vyjadrenia obžalovaného. Primárka síce slovné formálne víno odmietla, ale následne ho po slovách obžalovaného, že nedávno oslavoval životné jubileum prijala. Na záver vyšetrenia pri vystavovaní potvrdenia o jeho vykonaní sa primárka spýtala obžalovaného, či na ňom má uviesť dátum a obžalovaný ju požiadal, aby ho neuvádzala s tým, že ho mieni využiť u zamestnávateľa na dokladovanie ospravedlnenej neprítomnosti v práci v inom čase podľa vlastnej úvahy.

Súd tieto obrazovo-zvukové záznamy vyhodnotil ako dôkaz preukazujúci korupčné konanie obžalovaného.

Prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe.

Podľa § 131 ods. 1 Trestného zákona vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti.

Podľa § 131 ods. 3 Trestného zákona úplatkom sa na účely tohto zákona rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok.

Pokiaľ sa týka naplnenia zákonných znakov predmetného trestného činu súd poukazuje na rozsiahlu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Podľa Rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí sudov SR 2/2015 pod č. R 21 „trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 Trestného zákona spočívajúci v prijatí úplatku v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu nemusí byť spojený s porušením povinnosti páchatela, ktorá vyplýva z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, ako je tomu pri trestnom čine prijímania úplatku podľa § 328 Trestného zákona. Súvislosť s obstarávaním veci všeobecného záujmu je daná vždy vtedy, keď páchatel bez právneho dôvodu prijme materiálnu alebo inú protislužbu za svoje konanie pri obstarávaní určitej veci všeobecného záujmu. Také obstarávanie totiž nie je spojené so vznikom akéhokoľvek nároku na plnenie peňažnej alebo nepeňažnej povahy (úplatok v zmysle § 131 ods. 3 Trestného zákona).“

Obdobne, podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.05.2020 sp. zn. 2 TdoV 7/2018 „súvislosť s obstarávaním veci všeobecného záujmu v zmysle § 333 Trestného zákona je daná vtedy, ak páchatel bez právneho titulu inému poskytne plnenie (protislužbu), napríklad ako uznanie, ocenenie alebo poďakovanie (a tým aj potenciálne získanie priazne pre budúcnosť) za konanie pri obstarávaní určitej veci všeobecného záujmu touto osobou. Podplácaný teda oproti úplatku nemusí porušiť svoje povinnosti v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu.“

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.03.2008 sp. zn.

3 Toš 18/2006 „pokiaľ ide o výšku úplatku, zákon neustanovuje žiadnu hodnotovú hranicu. Úplatok je neoprávnená výhoda spočívajúca v majetkovom obohatení alebo inom zvýhodnení (napr. v protislužbe). Z hľadiska naplnenia tohto znaku teda nie je rozhodujúca výška úplatku, i keď jeho kvantifikácia nepochybne determinuje, spolu s ďalšími okolnosťami, materiálnu stránku činu.“

Z vyššie uvedeného zákonného znenia, ako aj z rozhodnutí NS SR má súd za preukázané a nesporné, že obžalovaný poskytol primárke rehabilitačného oddelenia plnenie za poskytnutie lekárskeho výkonu (evidencia pacienta), ktorý výkon jej bol preplatený príslušnou zdravotnou poisťovňou, pričom do budúcnosti predpokladal, že z jej strany, keď o to následne prejaví záujem bude vyhotovené aj odporúčenie na jeho kúpeľnú starostlivosť. Následne požiadal o neuvedenie dátumu na lekárskom potvrdení. Poskytnutie fľaše vína za takéto konanie lekárky je potrebné hodnotiť ako poskytnutie plnenia, na ktoré lekárka nemala právny nárok a obžalovaný si bol toho vedomý.

Obhajoba obžalovaného, že z jeho strany išlo o dar pri príležitosti jeho jubilea, ako aj poukazovanie na to, že na poskytnutie kúpeľnej liečby mal zákonný nárok, čo preukázal aj tým, že následne sám sebe, ako lekár odborník, napísal odporúčanie na vykonanie kúpeľnej liečby, ktorému návrhu bolo poisťovňou vyhovievané neobstojí.

V prvom rade oslávenc je osobou, ktorá dary prijíma a nie je osobou, ktorá dary poskytuje, najmä keď v osobe primárky evidentne nešlo až o takú blízku osobu obžalovanému, že by sa oslavy jeho životného jubilea zúčastnila, resp. o ňom vedela. Jeho slová o tom, že fľašu šampanského vína jej poskytuje z tohto dôvodu boli iba kliše, aby ho od neho prijala, pričom z obsahu rozhovoru medzi nimi je zrejmé, že obaja zúčastnení si uvedomovali, že ide z jeho strany o „poďakovanie“ práve za to, že sa mu ako lekárka v ten deň venovala, aj s očakávaním, že ju ešte v súvislosti s návrhom kúpeľnej liečby navštívi. V druhom rade je bezpredmetné, či obžalovaný mal na takúto liečbu nárok, čo preukázal vystavením odporúčania, ktoré bolo schválené. Súd tu môže iba usudzovať, že sa nechcel tejto situácii, že bude ako lekár sám sebe indikovať kúpeľnú liečbu vystaviť a preto zvolil cestu cez odborného lekára rehabilitačného oddelenia.

Následne po poskytnutí šampanského vína obžalovaný požiadal lekárku, aby na potvrdenie neuviedla dátum, pričom toto potvrdenie plánoval v budúcnosti využiť na ospravedlnenú neprítomnosť v práci, čo je potrebné hodnotiť ako výsledok úkonu z jej strany, na ktorý obžalovaný ani nemal zákonný nárok.

Pokiaľ sa obžalovaný domáhal záveru súdu, že nejde o prečin, pretože vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku je jeho závažnosť nepatrná, súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 To/5/2018 zo dňa 07.06.2018 (judikát zverejnený pod číslom R 101/2018), ktoré v zásade nepripúšťa aplikáciu materiálneho korektívu pri prečine podplácania. V odôvodnení citovaného rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky okrem iného uviedol, že ani aplikácia tzv. materiálneho korektívu v prípadoch tohto druhu (v zásade) nie je prípustná. Je to dané mimoriadne citlivým vnímaním spoločnosti na korupciu v zdravotníctve, ako aj eminentným záujmom štátu na riadnom poskytovaní zdravotnej starostlivosti. V predmetnej trestnej veci malo konanie (obžalovaného) pacienta spočívať v odovzdaní úplatku v forme fľaše domácej slivovice v objeme 0,7 l svojmu ošetrojúcemu lekárovi v súvislosti so zabezpečením riadnej zdravotnej starostlivosti ako „poďakovanie“.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a

jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za spáchanie prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona je ustanovený trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, konkrétne to, že pred spáchaním činu viedol riadny život, pretože z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný G. C. R. nebol v minulosti súdne trestaný. Ústredná evidencia priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky neviduje spáchanie žiadneho priestupku obžalovaným a zamestnávateľ Sanatórium Tatranská Kotlina, N.O. ho hodnotí ako výborného pracovníka.

Vzhľadom na zistenú prevahu poľahčujúcich okolností bolo namieste upraviť trestnú sadzbu na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 § 56 Trestného zákona môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatela trest odňatia slobody neukladá.

Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, najmä riadny život obžalovaného v minulosti mal súd za to, že účel trestu môže byť naplnený uložením peňažného trestu 200 eur bez toho, aby pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody.

Pre prípad, že by výkon uloženého trestu bol úmyselne zmarený, súd ustanovil aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, ktorý považoval za primeraný aj s prihliadnutím na výšku peňažného trestu.

Pokiaľ sa prokurátor domáhal uloženia trestu odňatia slobody súd považuje za potrebné uviesť, že rovnaký trest bol obžalovanému uložený trestným rozkazom, ktorý bol zrušený na základe odporu obžalovaného, pričom na hlavnom pojednávaní neboli zistené žiadne nové skutočnosti, oproti stavu v čase vyhlásenia trestného rozkazu, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o treste. Iba akceptácia návrhu prokurátora na prísnejší trest by mohla byť na strane súdu považovaná za svojvôľu. inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo poskytol úplatok,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom podpísaného súdu na Najvyšší súd SR v Bratislave.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku.